

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Feldkirch (Austria) la 28 iulie 2008 — Vorarlberger Gebietskrankenkasse/WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

(Cauza C-347/08)

(2008/C 272/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Feldkirch

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Vorarlberger Gebietskrankenkasse.

Pârâtă: WGV-Schwäbische Allgemeine Versicherungs AG

Întrebările preliminare

- 1) Trimiterea cuprinsă în articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, referitoare la articolul 9 alineatul (1) litera (b) din acest regulament trebuie interpretată în sensul că un organism de asigurări sociale căruia i-au fost transferate prin lege (articolul 332 ASVG) drepturile persoanei prejudiciate în mod direct, poate introduce la instanța dintr-un stat membru în care acesta își are sediul, o acțiune îndreptată direct împotriva asiguratorului, în măsura în care o astfel de acțiune este admisibilă, iar asiguratorul își are sediul pe teritoriul unui stat membru?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, această competență există și în situația în care la momentul introducerii acțiunii în instanță persoana prejudiciată în mod direct nu își are domiciliul sau reședința obișnuită în statul membru în care își are sediul organismul de asigurări sociale?

⁽¹⁾ JO, L 12, p 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundessozialgericht (Germania) la 4 august 2008 — Christian Grimme/Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Cauza C-351/08)

(2008/C 272/19)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Christian Grimme

Pârât: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Întrebările preliminare

Dispozițiile Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾, în special dispozițiile articolelor 1, 5, 7 și 16 din acest acord, precum și ale articolelor 12, 17, 18 și 19 din anexa I la acest acord, trebuie interpretate în sensul că nu permit ca un membru al consiliului de administrație al unei societăți pe acțiuni de drept elvețian, angajat în Germania, să fie obligat să fie asigurat în cadrul sistemului de asigurări de pensii germane, de vreme ce membrii directoratului unei societăți pe acțiuni de drept german, angajați în Germania, sunt exceptați de la această obligație?

⁽¹⁾ JO 2002, L 114, p. 6.

Recurs introdus la 7 august 2008 de Internationaler Hilfsfonds e.V. împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 5 iunie 2008 în cauza T-141/05, Internationaler Hilfsfonds e.V./Comisia

(Cauza C-362/08 P)

(2008/C 272/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Internationaler Hilfsfonds e.V. (reprezentant: H. Kaltefleiter, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentei

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 5 iunie 2008;
- pronunțarea definitivă pe fondul cauzei și anularea actului atacat adoptat de Comisie la 14 februarie 2005 (articolul 54 din Statutul Curții de Justiție);
- în subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor efectuate de recurentă.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul de Primă Instanță a respins ca inadmisibilă acțiunea în anulare formulată de către recurentă împotriva deciziei prin care Comisia i-a refuzat acesteia accesul la anumite documente referitoare la contractul LIEN 97-2011 cu privire la cofinanțarea unui program de ajutor medical organizat în Kazahstan, pentru următoarele motive: acțiunea este îndreptată împotriva unui act care s-a limitat la confirmarea unei decizii definitive adoptate anterior și chiar dacă actul atacat nu ar fi un act pur confirmativ, acesta nu poate fi considerat o decizie care să poată face obiectul unei acțiuni, în sensul Regulamentului nr. 1049/2001.

Potrivit recurente, hotărârea conține erori grave atât din punct de vedere juridic, cât și din punctul de vedere al aprecierii faptelor.

În primul rând, recurenta consideră că la calificarea actului atacat, Tribunalul nu a luat în considerare faptul că decizia, pe care aceasta adresat-o anterior recurente ca răspuns la o cerere de confirmare, formulată în sensul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, ar fi trebuit să fie considerată ca nelegală întrucât aceasta nu fusese redactată de către secretarul general al Comisiei și nu cuprindea nici o motivare, nici informații cu privire la drepturile aflate la dipozitia celui interesat. În consecință, întrucât răspunsul este lipsit de efecte juridice, această scrisoare nu putea constitui obiectul unei acțiuni în anulare. Prin urmare, numai actul atacat, și anume răspunsul Comisiei la noua cerere a recurente, poate să reprezinte o decizie definitivă care, contrar celor reținute de Tribunal, a fost în fapt precedată de o analiză nouă și completă a situației din partea Comisiei. În opinia recurente, actul atacat nu poate, așadar, să constituie un „act pur confirmativ” întrucât confirmarea unui act inexistent din punct de vedere juridic este o absurditate. Cu toate acestea, Tribunalul a omis, din păcate, să examineze validitatea juridică a deciziei anterioare a Comisiei, ceea ce a determinat calificarea eronată a actului atacat.

În al doilea rând, recurenta consideră că afirmația Tribunalului, conform căreia actul atacat constituie un răspuns la o cerere inițială în sensul Regulamentului nr. 1049/2001 și, pentru acest motiv, nu poate fi considerată o decizie care poate fi atacată pe calea unei acțiuni, rezultă dintr-o interpretare incorectă a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001. Tribunalul nu a ținut cont de faptul că, potrivit acestei dispoziții, este posibil, dar nu este obligatoriu să se formuleze o cerere de confirmare. În aceste condiții și având în vedere atitudinea reticentă manifestată de către Comisie pe parcursul întregii proceduri precontencioase, recurenta nu mai era obligată să formuleze o nouă cerere. În cursul procedurii, recurenta a solicitat să se insereze în raportul de ședință referirea sa la natura acestei dispoziții, întrucât raportul de ședință era incomplet în această privință. De asemenea, prin respingerea acestei cereri de rectificare a raportului de ședință, Tribunalul a încălcat, în plus, normele de procedură.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht München la 11 august 2008 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV/ Adolf Darbo AG

(Cauza C-366/08)

(2008/C 272/21)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Pârâtă: Adolf Darbo AG

Întrebările preliminare

- 1) Noțiunea „gemuri cu conținut scăzut de zahăr” prevăzută în partea A din anexa III la Directiva 95/2/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 1995 privind aditivii alimentari, alții decât coloranții și îndulcitorii ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se referă și la gemuri având denumirea „gem extra”?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - a) Cum trebuie interpretată noțiunea „gemuri cu conținut scăzut de zahăr” prevăzută în partea A din anexa III la Directiva 95/2/CE?
 - b) Această noțiune trebuie interpretată în special în sensul că se referă și la gemuri având denumirea „gem extra” și care prezintă un conținut de substanță solidă uscată de 58 %?
- 3) În cazul unor răspunsuri afirmative la prima întrebare și la a doua întrebare punctul b):

Punctul II a doua teză din anexa I la Directiva 2001/113/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind gemurile, jeleurile și marmeladele de fructe, precum și piureul de castane îndulcit, destinate alimentației umane ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că se poate autoriza denumirea „gem extra” și pentru gemuri care prezintă un conținut de substanță solidă de sub 60 % atunci când, în cazul unor asemenea gemuri, nu sunt impuse condiții mai puțin stricte pentru denumirea „gem”?

⁽¹⁾ JO L 61, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 16, p. 3.

⁽²⁾ JO 2002 L 10, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 118.